Jessica Hamrin Plymouth

Jessica Hamrin Plymouth, är död, nästan 78 år gammal. Hennes närmaste är maken Folke Plymouth, tidigare vd på Frigoscandia Equipment, barnen Hanna och Carl Johan med familjer.

Vid påsk förra året fick Jessica sin cancerdiagnos. Jessica tog vara på tiden. Njöt av mötena i sina två bokklubbar, gick på konstföreläsningar och sparade sig för att orka resa långt till familjeträffar. Hon var optimist, planerade, deltog… och köpte flygbiljett för att vara med på min födelsedag i påskveckan. Vilken (vilje)gåva!

1954 tog Jessica studenten på Flickläroverket i Göteborg. Direkt efter folkskollärarexamen fick hon jobb på Lilla Samskolan, där Estrid Hermansson, legendarisk Montessoripionjär, var rektor.

1958 blev det bröllop. Ett år senare flytt till Köpenhamn, där Folke fått jobb. Dottern Hanna föddes i Danmark. Där fick Jessica inte – med svensk examen – arbeta som lärare. Men en dröm kunde förverkligas: Jessica läste psykologi och blev legitimerad psykolog – på danska. Då var det dags att flytta till Hittarp utanför Helsingborg. Carl Johan föddes. Jessica vikarierade på Laröd skola innan hon fick sin danska psykologexamen godkänd i Sverige.

Från 1971 var Jessica Plymouth skolpsykolog i Höganäs kommun. Efter tio år och fördjupade studier bytte hon fokus till små barn och deras mammor. Först i Landskrona och sedan på psykologmottagningen för mödra- och barnhälsovården i Helsingborg där Jessica verkade för en förnyelse av verksamheten baserad på den senaste forskningen. Efter inval i Lukasstiftelsen var hon dess ordförande i nära tio år. Lojalt delade Jessica familjens fritidsintressen: segling, golf, skidor, helst tennis. Men kulturen engagerade mer, tidningar lästes och låg överallt.

På Åslemåla i Ålem rustades ett gammalt torp innan Aspö utanför Karlskrona blev familjens älskade sommarö. Släkten i Kalmar och Mönsterås var viktig för Jessica, inte bara vart femte år då Cedergrenska släkten samlades.

När Jessica nu inte finns bland oss längre så är kommentarerna från vännerna samstämmiga: härligt skratt, positiv inställning och alltid full av energi.

Vi växte upp i Jönköping tillsammans. Som barn mannekängade vi för Britas barnkläder (Jessicas mamma Brita hade en av Sveriges första barnklädesaffärer), som vuxna med egna barn har vi firat jular på landet, trångt, primitivt, roligt – i nära femtio år.

Allt minns jag med tacksamhet och glädje!

Jessica var min favoritkusin. Hon blev min syster, när inga egna syskon kom. Min kloka storasyster.

Vi var varandras ventiler.

Min verkligt förtrogna, särskilt sedan jag blev ensam.

CHRISTINA HAMRIN